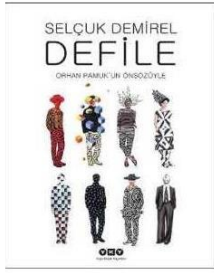

Defile'nin defteri, defterin gözü

Sözcükler üzerinden yazar, renkler üzerinden ressam olunuyor. Selçuk Demirel ressam olanlardan. Bir çizerin defteri çizmekle bitmez. Bunun en iyi örneği son eseri "Defile."

❑ Tarhan GÜRHAN

Selçuk Demirel kalemni bu kez desenlerin akışına bırakmış. "Defile" bir günlük, çizgilerle günlük tutmuş adeta. Dış dünya ve çok geniş bir iç dünyası olduğunu söylemeye bilmem gerek var mı? "Defile"nin davet ettiği yer orası, o dünya. "Defile"nin içinde, "def" ve "ile" var. Müzik var yani. Birlikte var yani. Desenler ve renkler bir karnaval gibi karşımızda. Biz de içindeyiz.

Kesik kesik çizgilerle desenlerini tamamlamış. Birbirlerine hem çok benziyorlar hem de çok farklılar. Punk ve diğer saçlar da bu defileye dahiller. Yatay çizgiler, kıvrık çizgiler, helezonik çizgiler, soru işaretleri, saçlarda şimşek işaretleri, kar taneleri, spiraller, ovaler, çoraplar, mantolar, etekler, pantolonlar, taytlar, köşeli desenler...

Yüzler gizemli bir şekilde az açık, az kapalı. Labirentimsi çizgiler... İç dünyalar, elbiselere yansımış modeller... Hem karnaval çorman hem de gözülmüş. İskeletleri görünen adamlar, saçlar, şapkalar... Yüzlerde esrarengiz desenler... Selçuk, başka bir "dolambaç"ın içine girmiş görünüyor...

Ağırlıklı kırmızı, siyah, beyaz renklerde. Atkılar, kazaklar... "X"lerden ve "O"lardan oynadığımız oyunu kumaşa dönüştürmüş, döktürmüş. "Defile" deyip çıkamayız işin içinden. Karnaval gibi bir karşılığı olmalı bu kitabın.

Daha evvel çizdiği yüzlerden çok farklı yüzler var. Çoğunluğu genç bunların. Puantiyeli kazaklar, gökkuşağı gibi paltolar. Elbiselerin desenleri yüzlerine yansımış kalmış erkekler... Kelimelerden bedenler... Aynı elbiseyi giyip çıkmış adamlar... Yayılan radyo dalgaları gibi kadın elbiseleri, desenleri...

Balık sırtı pantolonlar, üzerinde sakı desenli olan gömlekler. Escher'e benzer küpler, kadın kafasına Bonsai gibi saksılar. Puantiyeli palto ve çoraplar ve ayakkabılar... Tepeleme tasarım modeller, Frida Kahlo'ya benzeyen bir kadın. Baştan aşağı damalı adam. Desenler sanki dövme gibi duruyor modellerin üzerinde.

Takım elbiseli bir adamın etrafında küpler uçuşuyor. Radyo dalgaları gibi desenli kıyafetler. Tepeden turnağa yıldız kesmiş bir manken. Giysilerin içine sığınmış bir insan galerisi. Elbiselerin içinde yürüyen insanlar. Kafasına bayrak dikilmiş bir kadın manken. Üzerinde martılar uçan bir kadın manken.

Kemikleri kumaşa çizilmiş bir kadın manken, küçücük kafalı. Çit desenli elbise, bunlar hep fikir, hem de renkli. Gelincik desenli kadınlar. Hedef tahtasının spiralleri adamın elbisesi üzerine işlenmiş. Küre kafalı erkek. Küpler ve dikdörtgen prizmalar uçuşuyor elbiselerin üzerinde...

Kızılçerili kafalar, saçlar. Karışık yumak olmuş elbiseler. Takım elbisenin üzerinde molekül bağlantılı çizimler. Pantolon ve ceketli bir erkek mankenin etrafında, harfler uydu olmuş. Şirkte çalışan insanların benzerleri var bu "defile"de. Elbisenin üzerinde arkasını

dönüp yürüyen bir adam ve bulutlar... Sarıya boyanmış çıplak bir kadın...

Kar yağmış paltoların üzerine. İskeletor ve kuru kafa desenli elbiseler, uniseks. Bu "defile" doğada olan ve olmayan renklerle dolu. Yaşama inat, çok renkli. Desen içinde desenler. Elbiseler içinde elbiseler. Robot kıyafetlerine benzeyenler. Hemen hepsi özgün işler. Biricikler. Damalı etek. Uzaklara ve boşluklara uzun uzun bakan mankenler. Hepsinin ayrı bir ışığı var. Gözlükler, şapkalar, aksesuar olmaktan çıkmış kullanan kişinin bir parçası olmuş. Pullu ve el yazılı motifler var bazılarında. Erkek kıyafetinde kadınlar ve kadın kıyafetleri giymiş erkekler. Gece serisi var. Yıldızlar, ay, gök taşları. Güneş şeklindeki kafa, gece mavisini renklerine bürünmüş. Kareli kadın elbisesi siyah, kırmızı, beyaz... Bütün vücudu bağlanmış gibi duran bir erkek tasarımı.

Poposunda koca bir insan yüzü, yama olarak kullanılmış. Spor, klasik, hemen bütün tarzları Selçukça yorumlamış. Kep takmış erkekler, peçe takmış kadınlar. Atkısı o kadar uzun ki bütün vücudunu sarmış. Mankenlerin memleketi yok gibi. Kocaman kırmızı şapkalı bir kadının baştan aşağı dökülen kırmızı elbisesi var. Sadece çorabı, topuklu ayakkabısı ve şapkası olan çıplak bir kadın ellerini cep yerine etine sokmuş.

Selçuk'un elbiselerini gecelik gibi giyiniş çıkışını üzerine. Rüyadan rüyaya uçuyorum. Saymakla bitmeyecek kadar desen...

Bir Selçuk kitabı yetmez, "Defile"yi anlama çabasına. Bütüne bakmak lazım. "Defile", moda konsepti. Selçuk başka bir dönemine, renkli, kıvrak bir dönemine girmiş görünüyor. Doyum olmaz bir çağrışım galerisi yaratmış. İkili izlekler kitap boyunca peşimizi bırakmıyor. İkiz bir durum yaşıyoruz mankenlerin kıyafetlerinde. Benzer kıyafetler, benzer mankenler...

Son olarak kitap okuyan kadını erkekli modeller var. Çizgilerle felsefe yapıyor Selçuk. O kadar renkli bir "defile" ki size aktarmaktan kendimi alamadım. Ressam çizgisinin özgünlüğüyle podyuma çıkıyor. "Defile"de renk cümbüşü. Podyum ve manken olmadan "defile" olmaz. Selçuk çizerse; podyum kitap, manken gökkuşağı, defile de bizi davet ettiği uçsuz bucaksız dünyasıdır. Bir dahaki "defile"de görüşmek üzere... ■

Defile/ Selçuk Demirel/ Yayıncılık/ 132 s.